

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/189/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817210043
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ludvika Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7817210043.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Diany Solčányovej a JUDr. Marianny Hraboveckej vo veci starostlivosti súdu o maloletého V. C. nar. XX.X.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Rožňave dieťaťa rodičov T. C. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v Q. č. XX E. a S. O. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v D. č. XX v konaní o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu od odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 7P 327/2017-81 z 27.3.2018 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom z 27.3.2018 č.k. 7P 327/2017-81 zamietol návrh matky o zmenu výchovy. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

2. Pri rozhodnutí právne vychádzal z ustanovení § 78 ods. 1, 2 a 3, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, 2, § 77 ods. 1 a § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine a vykonaného dokazovania. Dospel k záveru, že návrh matky o zmenu výchovy nie je dôvodný. V odvolaní rozhodnutia poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Rožňava, ktorý zmenil rozsudok Okresného súdu v Martine č.k. 8C 75/2007 z 15.4.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach pod č.k. 8CoP 358/2016-117 z 28.4.2017, ktorým bolo rozhodnuté o zmene výchovy. Maloletý bol odňatý zo starostlivosti matky a zverený do starostlivosti otca. Zdôraznil, že od tohto rozhodnutia nedošlo k podstatnej zmene pomerov, ktoré by odôvodňovali zmenu rozhodnutia. Konštatoval, že matka v súčasnej dobe nemá vytvorené finančné ani bytové podmienky na to, aby mohla zabezpečiť dostatočne komplexnú starostlivosť o maloletého. K takému záveru dospel konajúci súd po dôsledne vykonanom dokazovaní, kedy zisťoval pomery u matky a otca, vyžiadal si správu z miesta bydliska obidvoch rodičov, správu zo základnej školy, ktorú navštevuje maloletý a lekársku správu o zdravotnom stave maloletého. Zo správy školy zistil, že o maloletého sa otec stará dostatočne, pravidelne sa informuje o jeho školských výsledkoch, správanie maloletého je úctivé, rešpektuje vyučujúcich. V kolektíve je obľúbený. Zo strany otca neboli zistené žiadne nedostatky vo výchove. Tieto skutočnosti potvrdil vo svojom vyjadrení aj kolízny opatrovník. Zo správy o zdravotnom stave maloletého súd zistil, že bol opakovane hospitalizovaný pre hyperpyretické stavy, je sledovaný hematológom pre sideropenickú anémiu a deficit bunkovej imunity. V čase rozhodnutia bol zdravotný stav maloletého dobrý s tým, že podstupuje pravidelné kontroly. Konajúci súd zistil aj pomery na strane matky, s ktorou sa maloletý pravidelne styka a otec nevyvíja žiadnu činnosť, ktorou by styky maloletého s matkou obmedzoval alebo minimalizoval. Matka žije v súčasnej dobe v prenajatom jednoizbovom byte s terajším priateľom, je na invalidnom dôchodku. Poberá invalidný dôchodok vo výške 147 Eur. Z predloženej lekárskej správy mal za preukázané, že matka trpí vážnym psychiatrickým ochorením, bola hospitalizovaná naposledy v čase od 23.8.2017 do 1.11.2017. Hospitalizácia bola ukončená z dôvodu, že sa nevrátila z terapeutickú priepustky. Z lekárskej správy ošetrojúceho lekára vyplynulo, že

zdravotný stav matky si síce vyžaduje remisiu, ale poukazuje súčasne na neistú prognózu vzhľadom na nedostatočný náhľad matky na svoje ochorenie a na opakovane vynechávané liečby. Konajúci súd si v rámci dokazovania vyžiadal správy kolízneho opatrovníka z miesta bydliska otca aj správu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Martine, súčasného bydliska matky. Z obidvoch predložených správ nepochybne vyplynulo, čo konajúci súd v odôvodnení rozhodnutia zdôraznil, že zmenu výchovného prostredia v záujme maloletého dieťaťa nedoporučujú vzhľadom na konkrétne okolnosti tak na strane matky, ako aj na strane otca.

3. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletého dieťaťa. Matka maloletého v odvolaní neuviedla konkrétne odvolacie dôvody, vyjadrila len žiadosť zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie, maloletého zveriť do jej starostlivosti a zaviazat' otca platením výživného vo výške 200 Eur.

4. Otec sa k odvolaniu matky nevyjadril.

5. K odvolaniu matky podal písomné vyjadrenie kolízny opatrovník. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a zákonný potvrdiť ako rozhodnutie, ktoré je v prospech maloletého dieťaťa. Kolízny opatrovník uviedol, že aj maloletý na pohovore uviedol, že má vedomosť o zdravotnom stave matky a je si vedomý toho, že matka nevie zabezpečiť samostatne starostlivosť o neho, len sa za pomoci ďalšej osoby. Otec zabezpečuje starostlivosť o maloletého bezproblémovo, na dobrej úrovni, stará sa po stránke finančnej, osobnej, zdravotnej a v starostlivosti otca neboli zistené žiadne závady. Styk maloletého s matkou otec žiadnym spôsobom neobmedzuje. Kolízny opatrovník navrhol preto rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odstavca 2 tohto zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom § 66 CMP v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav veci, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení Zákona o rodine v súlade s § 191 CSP vyhodnotil dôkazy, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami matky v odvolaní, ktoré tvorili jej obranu už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie a matka ani v odvolacom konaní neuviedla žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie. Odvolací súd je toho presvedčenia, že v priebehu konania na súde prvej inštancie boli nepochybne preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o výživnom, v dôsledku čoho ani odvolací súd nemá pochybnosti o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie. Dodáva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. V tomto prejednávacom prípade súd prvej inštancie dôsledne vykonal dokazovanie, zistil skutočný stav, ktorý následne správne právne posúdil, pričom jeho skutkové a právne závery zjavne nie sú svojvoľné, neudržateľné ani neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd dodáva, že zmena pomerov odôvodňuje zmenu rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa, prípadne súdom schválenej dohody rodičov o výchove maloletého dieťaťa len vtedy, ak iné okolnosti prevažujú nad požiadavkou stálosti výchovného prostredia. Tak tomu je zvyčajne v prípadoch, v ktorých sa predtým vykonaná úprava výchovy maloletého dieťaťa stane so zreteľom na zmenu pomerov úpravou, ktorá naďalej nezabezpečuje najpriaznivejšie podmienky pre zdravý vývoj dieťaťa. Rozhodujúcim hľadiskom pre úvahy o najvhodnejšej úprave výchovy maloletého dieťaťa ostáva vždy záujem dieťaťa. V jeho záujme nie je, aby bolo iba z hľadiska nových pomerov odňaté z výchovného prostredia, v ktorom vyrastá už viac rokov. Súd rozhodujúci o zmene výchovného prostredia maloletého dieťaťa berie do úvahy, že zmena výchovného prostredia je obvykle rušivým zásahom do procesu výchovy maloletého dieťaťa a že prípadné odňatie maloletého dieťaťa z výchovného prostredia, s ktorým sa vžilo, je s ním citovo späté a v ktorom prospieva, nie je žiaduce a spravidla nepospieva telesnému a duševnému vývoju

dieťaťa. Zmena pomerov odôvodňuje zmenu rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa len vtedy, ak iné okolnosti prevažujú nad požiadavkou stálosti výchovného prostredia.

8. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a v odôvodnení sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP a podľa § 387 ods. 3 sa v odôvodnení vysporiadal s tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

9. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 3 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).